

Краят на земния живот на преп. Ксения Римлянка, чиято памет се чества на 24 януари

.....

- Майки и сестри в Господа! Елате да заплачем за нашето осиротяване и за кончината на тази, която беше наш стълб. Лишихме се от нашата честна майка. Отиде си нашата наставница и ние останахме сами. Света Ксения, нашата майчица, почина.

Като влезли в църквата, всички я видели преминала от тукашния живот в другия свят и се предали на плач и ридание. А Човеколюбецът Бог, като пожелал да покаже на всички какво съкровище е било укрито на земята, явил велико и пресветло знамение. В същия час, в който преподобна Ксения предала святата си душа в ръцете на Господа, непосредствено след пладне, при съвършено ясно време, над девическия манастир се появил много светъл венец от звезди, с кръст в средата, който сияел по-ярко от слънцето. Това знамение било видимо за всички. Миласките граждани, които заедно със своя епископ Павел, били в Левкийското селище, като видели знамението на небето, се удивлявали и се питали какво може да означава това. Блаженият епископ, като разбрал с духа си знамението, казал на насъбралия се народ:

- Нашата господарка Ксения умря и по този случай се яви знамението на венеца.

След завършването на литургията той се върнал в града заедно с народа, който бил на празника, и там гражданите намерили света Ксения починала, както им казал и епископът. :

Около девическия манастир веднага се събрало голямо множество народ, много мъже, жени и деца, привлечени от виждащото се на небето знамение. Те силно възкликваха:

- Слава на Тебе, Христе Боже, че имаш множество светии, които тайно Ти угаждат! Слава на Тебе, Сине Божий, Който си се воплътил и доброволно си се разпънал за нас грешните, за това, че яви на всички Твоего велико съкровище, което досега се криеше тук! Слава на Тебе, Владико, че сподоби убогия град Милас да бъде обиталище и хранилище на това Твое съкровище. Досега Ти пазеше в него скъпоценния бисер, Своята свята невеста! Като я прие в Своя небесен чертог, Ти остави чистото и свято тяло на Твоя град за съхранение.

Така, плачейки и възкликавайки, те гледали венеца и кръста на небето. И тогава христолюбивият народ, и особено жените, подбуден от ревност по Бога, викнал с висок глас към светия епископ:

- Преподобни епископе, не скривай славата на нашия град! Не премълчавай и не скривай бисера, открит ни от Бога. Покажи на всички ярката свещ, която досега стоеше под крина и светеше тайно. Нека всички да я видят и противниците ни да узнаят на Кой Владика служим. Нека да я видят езичниците и да се засрамят. Нека и иудеите да видят тайната на кръста и , нека узнаят, че Този, Когото са разпънали, е Самият Бог. Нека да видят това всички враждуващи срещу кръста Христов и да възридаят. Нека да видят как Господарят на ангелите прославя Своите раби и след смъртта им. Нека да видят, с каква слава се увенчава от Христа Бога Неговата невеста Ксения, която Хората считаха за напълно неизвестна странница и пленница. Нека

всички да видят с какъв дар и с каква благодат се удостои нашият убог град!

Докато народът с усърдие говорел така към епископа, той пристъпил заедно с презвитерите към честното тяло на света Ксения. Като го положили, както подобава, върху специален одър, запалили много свещи и прикадили с тамян, епископът и презвитерите преклонили шии й вдигнали одъра на раменете си, след което го понесли с пение към центъра на града. И всички се удивлявали на ставащото славно чудо, защото, докато се движел носеният одър с тялото на светицата, се придвижвал и явилият се на небето венец с кръст. А когато поставили одъра в центъра на града, и венецът се спрял над одъра. Тогава и от околните селища се събрало безчислено множество народ, който видял чудното знамение на небето. Целият град се изпълнил от хора и настанала голяма теснотия. Блаженият епископ Павел, заедно с народа, останал при светицата през цялата тази неделна нощ, бодърствайки и извършвайки песнопения до сутринта. Станали и много изцеления от мощите й: всеки, който страдал от някакъв недъг, щом се докосвал до одъра на светицата, веднага получавал изцеление.

Когато настъпил неделният ден, покрили честното тяло на преподобната с чисти савани и с пение на надгробни песни я понесли към мястото, което се намирало до южния вход на града и се наричало Сикия (смокиново); преди кончината си светицата била завещала да погребат тялото й там. Целият народ отново видял, че докато носят тялото й, венецът от звезди и кръстът се придвижвали над него. И отново, когато одърът бил поставен на земята, н^д него се спрял и венецът. А когато се извършвало погребението, хората, които били наблизко,

разделили саваните, намиращи се върху мощите, на малки парчета и ги пазели с вяра - за изцеление от различни болести. Епископът помазал с миро, според обичая, светото тяло на преподобна Ксения и го положил в нов гроб. И веднага щом било извършено честното погребение, сияещият на небето звезден венец с кръст станал невидим. От светия гроб се подавали много изцеления на всички, идващи с вяра при него.

След немного време умряла едната робиня на преподобната; съвсем скоро след това и другата отишла във вечния живот. И двете били погребани при нозете на своята свята господарка. Когато втората робиня била близо до края си, всички монахини дошли при нея и като я заклевали, я умолявали да им разкаже за деянията на господарката ѝ Ксения. Виждайки се вече на смъртно легло, тя подробно им разказала за светицата: откъде била, кои са родителите ѝ, защо е избягала с двете си слугини от дома и от отечеството си, как е скрила името си, което било Евсевия, а се нарекла Ксения, защото странствала заради любовта си към Бога. Така всички узнали неизвестното по-рано житие на Христовата невеста Ксения.

Така преподобната благоугодила на Бога: за света тя била странница, а за небето - гражданка; била видима в плът, а се сравнявала с безплътните ангели; освободила се от тялото си като от дреха и стъпкала дявола като змия; считала всичко светско за смет, но съхранила непорочното си девство като безценно съкровище; с любовта си станала невеста на Христа, увенчала се с вяра, и на което се надявала, това и получила, и сега се радва в чертога на своя безсмъртен Жених. С молитвите си тя много помага на вярващите, понеже смъртта не унищожила силите ѝ и не ограничила с никакви предели местата

на благодеянията ѝ. И тъй като тя извършила много добродетели заради Христа, и Христос ни явява много милости заради нея, приемайки светите молитви на възлюбената Си невеста.

Няколко години след преставянето на света Ксения се преставил и преподобният епископ Павел, нейният духовен отец. Той също благоугодил на Бога докрай, понеже с молитвите му били прогонвани бесове и били изцерявани всякакви болести. Бил погребан в църквата „Свети апостол Андрей“, където порано бил игумен, а светата му душа се явила пред Господа в славата на светиите. По неговото топло застъпничество за нас пред Бога, по молитвите на преподобна Евсевия, приела името Ксения, и по ходатайството на двете ѝ свети рабини, да ни удостои Господ с милостта Си, сега и винаги, и във вечни векове. Амин.

Кондак:

Чествайки твоята памет на странница, Ксении, и почитайки те, с любов възпяваме Христа, дал ти сила на изцеления: Него винаги моли за всички нас.